

so postavo po svoje zavili in si jo razlagali, kakor je njim bilo po volji. Razumevali so pod „man“ vsako človeško bitje, brez ozira na spol, ker so imeli pri tej komediji trdno podporo v živem jeziku, kjer „man“, kakor že rečeno, ne pomenja samo moža, ampak časi tudi človeško bitje sploh.

Ergal — kakor pravi grobokop v „Hamletu“ — so tudi žene upravičene, zahtevati za-se volilno pravico, češ, da so tudi možje! Quod erat demonstrandum!

Rabulisti se niso ozirali na to, da je tako razlaganje postave popolnoma proti intenciji zakonodajca. Parlament je namreč l. 1867. pri posvetovanji o reformi volilnega zakona zavrgel predlog John-a Stuart-a Mills-a, ki je kot pristaš ženske volilne pravice namestu „every man“ hotel imeti besede „every person“.

Toda rabulisti se niso dali premotiti. Sklicevali so se vedno le na rabo živega jezika, pri tem pa so vedoma prezrli, da to razlaganje nikakor ni v smislu zakonodajca, na katerega se mora razlagalec najbolj ozirati, da se ne zaplete ž njim v protislovje. Kljub vsemu opominjanju so se spustili v bitko, katero so pa seveda zgubili, kar je stalo velikanske svote denarja. Niso se dali prepričati o brezuspešnosti in smešnosti svojega počenjanja, dokler niso pošteno pogoreli.

Na Angleškem je namreč razširjeno napačno mnenje, da je dovoljeno, izogniti se postavi z najdrznejšim razlaganjem in ker so taki poskusi imeli časi uspeh, bli so si rabulisti svoje zmage skoro v svesti.

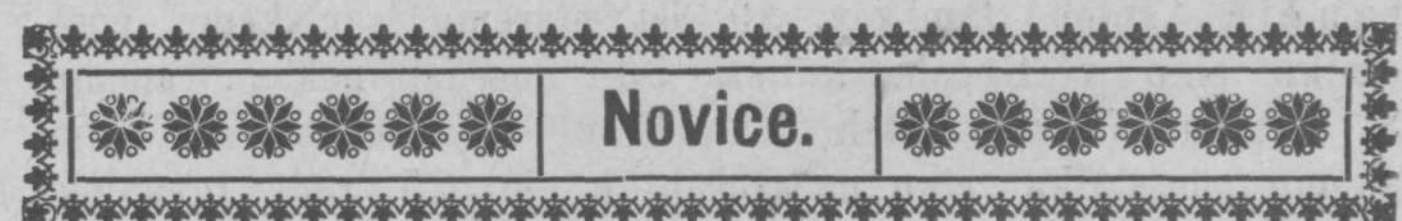
V parlamentu se je dolgo časa vsako leto stavil predlog, naj se tudi ženskemu spolu podeli volilna pravica, toda vselej je propal. Pozneje se pa ta stvar več let zopet ni razpravljala v zbornici, ker so tudi nekateri najstrastnejših njenih pristašev našli naposled vendar le las v jajcu. Na jeden ali drugi način se je dotični predlog vselej odstavil z dnevnega reda, pretvezno iz formalnih vzrokov, v resnici pa so k temu prikimavali tudi poslanci, ki so bili na volilnih shodih največji apostoli ženske volilne pravice, v zbornici pa so bili kakor starorimski Avgur, ki se je nasmehnil, kadar je srečal kakega svojega sodruga, ker je živel od tega, da je metal ljudem pesek v oči.

Voditelji gibanja v prid ženski volilni pravici trdijo, da se je več kot polovica članov spodnje zbornice ob času predzadnjih volitev izreklo naravnost za žensko volilno pravico, ali pa da vsaj niso načeloma njeni nasprotniki. Za časa poslednjih volitev nimamo natančnih podatkov pri rokah. Očividno je, da je mej temi mnogo takih, kateri, kadar so volitve pred durmi, na vsako vprašanje odgovarjajo v ugodnem smislu, kadar jim je pa mandat zasiguran, prav radi pozabijo na vse obljube in obečanja, dana svojim volilcem, in o ženski volilni pravici nečejo nič več slišati. To stališče sicer v moralnem oziru ni posebno hvalevredno. Toda Angleži so gledé tega vse drugo kot rahločutni. Menjanje nazorov od danes do jutri je kaj vsakdanjega pri njih, in nekateri praktiki delajo s tem prav dobre kupčije. Na dane obljube se čutijo veliko manj

vezane kakor mi na celini. Ako kdo premeni svoje mnenje, opraviči se prav lahko s frazo: „I have changed my mind“ t. j. jaz sem postal drugega mnenja. Vsled tega se ne smemo čuditi, ako si kandidat, ki se ne čuti posebno trdnega, zagotovi dvomljive glasove z obljubo, katere izvršitev se brez težave odloži za dolgo časa in prestavi „ad graecas kalendas“.

Na Angleškem je prišlo v navado ali prav za prav v razvado, da se obe takoimenovani državni stranki ob volitvah poslužujeta vpliva krasnega spola. Tories imajo na svoji strani žensko društvo, ki se zove po primuli (trobentici) Primrose League, pristaši Gladstone-a pa Women's Liberal Federation (žensko prostomiselnostno društvo). To neposredno poseganje ženskega spola v volilno borbo zelo neugodno vpliva na družabno življenje, posebno v Londonu, kjer so zaradi tega razmere postale skoro neznesne. Princip, da je družba neutralno mesto, kjer naj se molči o politiki, je tako izpodkopan, da se žene, ki so bile najboljše prijateljice, izogibajo druga druge kot nespravljlive sovražnice.

(Konec prih.)

— **Odlikovanje.** Mariborski knezoškof gosp. dr. Mih. Napotnik je imenovan hišnim prelatom svetega očeta in asistentom papeževega prestola.

— **Poročil** se je nadučitelj v Sevnici, gospod Josip Mešiček z gđe. Irmo Scheucher.

— **Za pogorelce v Podlipi** je ministrstvo dovolilo 300 K podpore.

— **Velikodušen dar.** Starosta istrskih rodoljubov g. dr. Vinko Vitezić je društvu „Hrvatski dom“ v Vrbniku odpustil vso svojo terjatev v znesku 15.000 K in se še odpovedal povračilu deležev v znesku 2000 K.

— **Električna železnica v Ljubljani** se izroči dne 4. septembra prometu. Komisijski ogled se bo vršil 2. septembra.

— **Katoliško-narodni kandidatje za deželnozborske volitve** so: 1. za ljubljansko okolico in sodni okraj Vrhnika: Fran Povše in dr. Šusteršič, za okraj Kamnik-Brdo: Andrej Mejač iz Kaplje vasi, za okraj Kranj-Tržič: Loka dr. Brejc in deželni glavar Oton pl. Detela, za okraj Radovljica-Kranjskagora: Jos. Pogačnik, za okraj Postojna-Logatec-Senožeče-Lož-Bistrica-Cerknica: Fran Drobnič iz Nove vasi in dr. Janez Krek, za okraj Vipava-Idrija Fran Habe iz Goč, za okraj Novomesto-Kostanjevica-Krško Josip Dular iz Jurka-vasi, za okraj Trebnje-Višnja gora-Žužemberk-Mokronog-Litija-Radeče: Fran Košak iz Grosupljega, dr. V. Schweitzer iz Ljubljane in dr. Ignacij Žitnik iz Ljubljane, za okraj Kočevje-Ribnica-Velike Lašice: Franc Jaklič iz Dobropolj in Primož Pakiž iz Zamosteca, za okraj Črnomelj-Metlika Viljem Pfeifer iz Krškega.

— **Deželnozborske volitve.** Zadnje dni so bili javni shodi v Vipavi, v Krškem, bolj zasebni sestanski pa na Raki, v Leskovcu, v Planini, v Studencu, v Šmihelu, Trebelnem, v Št. Rupertu in v Žalni.

— **Imenik veleposestnikov za deželnozborske volitve na Kranjskem**, ki je bil te dni v uradnem listu razglašen, kaže, da je v tej kuriji 89 volilnih opravičencev. Kakor znano, volijo ti 10 poslancev.

— Slovensko stenografsko društvo, ki se snuje, je imelo svoj ustanovni občni zbor v četrtek dne 29. avgusta v Št. Jurju ob južni železnici.

— Novo merjenje občin. V svrhu ureditve zastarelih katastralnih map je sklenilo finančno ministrstvo, da je leta 1902 prijeti z novim merjenjem občin. Tiste občine, ki bodo za pokritje občin kaj prispevale, dobe brezplačno nove mape.

— Legar se je menda vsled slabe vode začel širiti v Kropi.

— Goška afêra. Pred ljubljanskim dež. sodiščem se je vršila v ponedeljek, v torek in v sredo kazenska obravnavna zaradi znane goške afêre. C. kr. državno pravdnštvo je dvignilo obtožbo proti: 1. Josipu Ferjančič, 35 let staremu samskemu kuratu v Gočah h. št. 18, dosedaj nekaznovanemu, 2. Viktorju Pangerc, 25 let staremu samskemu posestniku sinu v Mavčah, h. št. 5, dosedaj nekaznovanemu, 3. Francetu Debeve sploh Pintarjev, 17 let staremu samskemu posestniku sinu v Gočah, h. št. 82, dosedaj nekaznovanemu, 4. Janezu Požar, 35 let staremu oženjenemu posestniku v Gočah, h. št. 66, dosedaj nekaznovanemu, 5. Jožefu Mohorčič, 44 let staremu samskemu posestniku v Gočah, h. št. 67, radi prestopka zoper varnost časti kaznovanemu, 6. Andrej Krečič sploh Krekov, 41 let staremu oženjenemu posestniku v Gočah, h. št. 95, dosedaj nekaznovanemu, 7. Eduardu Ferjančič, sploh Jamškov, 29 let staremu samskemu posestnika sinu v Gočah, h. št. 56, dosedaj nekaznovanemu, 8. Antonu Vovk, sploh Matevžkov, 25 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah, h. št. 25, radi prestopka po § 411 k. z. z 48urnim zaporom kaznovanemu, 9. Jožefu Vovk sploh Mežnarjev, 20 let staremu samskemu posestnika bratu v Gočah, št. 40, dosedaj nekaznovanemu, 10. Leopoldu Ferjančič, sploh Jožnov, 26 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah, h. št. 30, dosedaj nekaznovanemu, 11. Janezu Tuma, 58 let staremu oženjenemu posestniku na Gočah, h. št. 107, radi hudodelstva po § 140 k. z. s 5letno ječo kaznovanemu, 12. Francetu Jerončič, sploh Ceketov, 36 let staremu oženjenemu posestniku v Gočah, h. št. 68, radi hudodelstva po § 93 k. z. s 6tedensko ječo kaznovanemu, 13. Janezu Jerončič, 37 let staremu oženjenemu posestniku na Gočah, h. št. 23, zaradi prestopkov zoper varnost lastnine po § 400 k. z. in zoper varnost časti s 6dnevnim zaporom in globo za 200 K kaznovanemu, 14. Janezu Krečič, sploh Krekov, 38 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah, h. št. 21 radi prestopka zoper varnost časti dvakrat kaznovanemu, 15. Ludoviku Vovk, sploh Matevžkov, 18 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah, h. št. 25, dosedaj nekaznovanemu, 16. Francetu Ferjančič, sploh Brjaški, 40 let staremu oženjenemu posestniku na Gočah, h. št. 46, dosedaj nekaznovanemu, 17. France Pregelj, sploh Tržanov, 17 let kot staremu samskemu posestnika sina na Gočah h. št. 91, dosedaj nekaznovanemu in 18. Alojziju Dolenc, sploh Dolenc, 35 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah, h. št. 96, dosedaj nekaznovanemu obtožbo: I. Vsi gori imenovani so s sledečimi, iz hudobije storjenimi dejanji in sicer: a) Josip Ferjančič s tem, da je v zadnjem času pred 28. oktobrom l. 1900 popoldan na Gočah in njih podružnicah v propovedih liberalno stranko grdil, zaničeval in zoper njo hujskal; navajal, da so liberalci norei in šeme, in jih primerjal z osli in psi; poudarjal, da so liberalci brezverci, da niso ljudje in da se njih otrok še pogledati ne sme, naglašal, da le po tistem, ki govori čez sveto vero, in da kazni plača on, grdil njih časopise in od liberalnega društva „Triglav“ prirejani ples sramotil rekoč, naj si ljudstvo iz melon naredi cilindre in počrni roke, da bode imelo rokavico, da bode pa njegova stranka šla popoldne 28. oktobra l. 1900 v Mavče in se bode tam okrepčala, dalje istega dne kričal čez okno: „Po njih! (liberalcih).“

Strela ubij Bure! Razpodite boksarje in liberalce! Razženite te hudobneže! Nič se ne bojite, mi bomo zmagali! Bog z nami! Bog živi, Nanos! Naslednji pa s tem, da so zvečer in v noči na 29. oktobra l. 1900 na Gočah in sicer: b) Viktor Pangerc udaril Matijo Vidrih po sveči, da je napravil pred napadom temo in kričal, da so liberalci boksarji, zagnal se na Franceta Stembergar in ga prijel ob enem s Francetom Debeve na eni strani života; dalje udaril Avgusta Žgur po hrbtu. c) France Debeve prijel Franceta Stembergar ob enem z Viktor Pangerc na drugi strani života. d) Janez Požar udaril Stembergerja po glavi, da je bil takoj krvav, in napadel v družbi Jožefa Mohorčič in Andreja Krečič, Matijo Vidrih, ki je bil od dveh prijet zadej, meitem, ko mu je jeden skušal izpodnesti nogo; e) Jože Mohorčič napadel v družbi Andreja Krečič in Janeza Požar. Matijo Vidrih, ki je bil od dveh prijet zadej, mej tem, ko mu je jeden skušal izpodnesti nogo in kričal: Tega liberalca smo prvega v roko dobili, ubijmo ga! Prijel pozneje Ferdinanda Orel za roko in rekel proti zbrani množici: „Pojdite sem, prijel sem liberalca“ f) Andrej Krečič napadel v družbi Jožefa Mohorčič in Janeza Požar: Matijo Vidrih, ki je od dveh prijet zadej, mej tem, ko mu je jeden skušal izpodbiti nogo; dalje se udeležil z Janezom Funa napada na Janeza Vidrih z Goč, h. št. 90. g) Edvard Ferjančič planil v družbi Antona Vovk, Jožefa Vovk in Leopolda Ferjančič na Franceta Česen, ki so ga prišli za vrat, ga potisnili k zidu, ga tolkli po glavi in poškodovali. h) Anton Vovk planil v družbi Edvarda Ferjančič, Jožefa Vovk in Leopolda Ferjančič na Franceta Česen, ki so ga prišli za vrat, ga potisnili k zidu, ga tolkli in poškodovali, dalje kamene pobiral in lučal v hišo Leopolda Žgur. i) Jože Vovk planil v družbi Edvarda Ferjančič na Franceta Česen, ki so ga prišli za vrat, ga potisnili k zidu, ga tolkli po glavi in poškodovali, dalje v družbi Ludovika Vovk tolkel Andreja Živic s kamnom po glavi, da je bil krvav. k) Leopold Ferjančič planil v družbi Edvarda Ferjančič, Antona Vovk in Jožefa Vovk na Franceta Česen, ki so ga prišli za vrat, ga potisnili k zidu, ga tolkli po glavi in poškodovali, dalje se udeležil z Janezom Krečič napada na Janeza Vidrih z Goč, h. št. 34. l) Janez Tuma zakričal na Janeza Vidrih z Goč, h. št. 90: „Kdo ima svetlobo“, na kar je bila Vidrihu svetilka takoj izbita iz rok, da je daleč proč odletela, dalje tiščal v hišna vrata Leopolda Žgur, da bi se bila odprla. m) France Jerončič zgrabil Avgusta Žgur za prsa in potem za vrat, da ga je množica obsula tako, da ga je prisilila, da je slonel na gnojišču čez nek zid, dalje se pridušal in klical na ulici, da doli (pri županu) ne bodo več godli, raje bodo vse razbili, vrgel skozi odprta vrata Leopold Žgurjeve hiše kamen na notri zbrano množico in zadel in poškodoval Franceta Stemberger in Leopolda Žgur; zamahnil tudi s kamnom proti Ivani Florjančič. n) Janez Jerončič prijel na Mohorčičev poziv „Pojdite sem, prijel sem liberalca“! tudi Ferdinand Orel in tiščal pozneje v hišna vrata Leopolda Žgur, da bi se bila odprla. o) Janez Krečič se je udeležil z Leopoldom Ferjančič napada na Janeza Vidrih z Goč h. št. 34 in tiščal pozneje v hišna vrata Leopolda Žgur, da bi se bila odprla. p) Ludovik Vovk tolkel v družbi Jožefa Vovk: Andreja Živio s kamnom po glavi, da je bil krvav. r) France Ferjančič silil v župana Žgur, naj gre na ulico; ga v prisotnosti množice zahteval iz hiše vun. s) France Pregelj pobiral kamenje in metal v hišo Leopolda Žgur ter pozival ljudstvo pred hišo, da s sekuro po vratih in da kar čez zid noter. t) Alojzij Dolenc pobiral kamenje in metal v hišo Leopolda Žgur v § 85 črk. b k. z. zaznamovane nevarnosti za življenje, zdravje, telesno varnost ljudi in v večji meri za tujo lastnino napravili. II. Josip Ferjančič je dalje s tem, da je: A dne 30. oktobra l. 1900 v Gočah razlagal občinskemu tajniku Alojziju Ferjančič, da morejo glede dogodkov gori pod I. delati vsi na to, da še kdo drugi razven teh, ki so uže zaprti,

ne pride v preiskavo, da se morejo tudi slednji vleči vun in da to lahko gre; priče mesto da bi tako govorile, naj govore drugače in naj nikogar ne izdado: B dne 5. svečana 1901 naglašal v Gočah v cerkvi, da gorje tistemu, ki zoper svojega dušnega pastirja priča ali ga noter tlači, zoper njega dela, da bo pogubljen ali da je božja roka že vzdignjena ali da ga bo Bog kaznoval — prizadjal si koga pridobiti, kateri bi pred sodnijo po krivem pričeval — ter so tako zakrivali: ad I. vsi obdolženci hudodelstvo javne posilnosti po § 87; ad II. obdolženec Josip Ferjančič tudi hudodelstvo goljufije §§ 197, 199 a kaznjivo po § 88 pri Josipu Ferjančič z ozirom na § 34 k. z. Obravnava je trajala tri dni in je bilo zaslišanih nad 80 prič. Rozalija Dolenc je hotela obtožencem pomagati in je pod prisego krivo pričala, vsled česar jo je dal predsednik iz sodne dvorane odpeljati v zapor in se začne proti nji preiskava radi krivega pričevanja. Kurat Ferjančič je bil od obtožbe radi hudodelstva javnega nasilstva oproščen, obsojen pa radi hudodelstva goljufije, storjenega z zapeljavanjem h krivemu pričevanju obsojen na dva meseca težke ječe. Nadalje so bili obsojeni: Fran Jerončič na 6 mesecev, Ivan Tuna na 5 mesecev, Anton Vovk, Leopold Ferjančič, Alojzij Dolenc in Ivan Jerončič na 4 mesece, Fran Pregelj na tri mesece težke s postom vsakih 14 dni poostrene ječe. Tudi morajo vsi obsojenci solidarno plačati provzročeno škodo in pravdne stroške, ki znašajo baje 6000 kron.

— Slovensko kmetsko društvo se je osnovalo tudi za vranski sodni okraj. Zdaj obstoje taka društva za šmarski, gornjegrajski in vranski okraj, snujejo se pa tudi še v raznih drugih krajih.

— Korupcija. Mariborsko mesto je dobilo lani, ko je mesto imelo oddati obširne stavbe, novega mestnega inženjerja Fritz Rejeha. Ta je pri oddaji raznih mestnih del jemal od dunajskih židovskih firm znatne napitnine, po 4000, 8000, 3000 in 6500 K. Stvar je prišla sedaj na dan in je bil nepošteni inženjer obsojen na 8mesečno ječo in na globo 20500 K za mestne uboge.

— Koroški deželni šolski zakon se prenaradi in je deželni šolski svet v svoji zadnji seji izvolil poseben odsek, kateri se ima o tem posvetovati in sestaviti dotični načrt.

— Slovansko bogoslužje. Laški listi javljajo, da je sklicana duhovščina istrske škofije Krk na posvetovanje glede uvedanja slovanskega bogoslužja.

— Umrli. V Št. Petru pri Gorici je umrl bivši gorški deželni glavar grof Fran Coronini. — V Ljubljani sta umrla gospa Ana Zarnikova, udova rodoljubnega dr. Valentina Zarnika, in gospa Marija Porekarjeva, tašča deželnosodnega svetnika gosp. Polca. — V Kamniku je umrl bivši ondotni župan, hôtélir gosp. Fran Fischer.

— Pomiloščenje. Viničar Ivan Bratuš, katerega je porotno sodišče v Mariboru obsodilo na smrt, ker je umoril svojo lastno 12letno hčerko, jo razsekal na kose, ter nekatere kose spekel in jih snedel, je od cesarja pomiloščen. Najvišje sodišče ga je obsodilo na dosmrtno, s postom poostreno ječo.

— Nesreča. Natarica Ivana Adamič v Kamniku je s svečo tako neprevidno ravnala, da se ji je vnela obleka in je vsled opeklin umrla.

— Strela je udarila v hlev Antona Oblaka na Golem vrhu fare Lučina in ga užgala. Ogenj se je razširil na druga poslopja in napravil škode 8000 K.

— Ujet tat. V Kranju je vlomil neki Nadižar in pri trgovcu Rantu napravil precej škode. Šel je potem k vojaškim vajam, misleč, da ga pri vojaki ne dobe, a izpodletelo mu je. Drzni tat je bil prijet še tisti dan, ko je prišel v Ljubljano, in izročen sodišču.

— Tat bicikljev Jos. Anžič, ki je bil ušel iz magistratnega zapora in prišel do Solnograda, kjer je bil prijet,

je na potu v Ljubljano blizu Medvod skočil iz vagona in zopet pobegnil. Pritihotapil se je v Ljubljano in se skril v hiši svojih starišev, kjer so ga redarji prijeli. Zdaj je Anžič na Žabjeku.

— Samomor. V Zdušu pri Kamniku se je frizerski pomočnik Simon Krištofič ustrelil. Bil je menda duševno bolan.

— Nesreča. 77 let staro, gluho užitkarico je v Gorenjih Dupljah neznan voznik, ki je bil na potu iz Trčiča v Kranj, povozil. Žena je vsled teh poškodb umrla.

— Poštni voz v morju. Postiljon Josip Počkaj v Trstu je te dni peljal na parnik Petka poštne pošiljatve za Dalmacijo. Ko je prispel pred parnik na pomolu sv. Carla, začel je konja pretepati, da so vznemirjeni voz nazaj rinili in tako dospeli do roba obali. Voz je zdrsnil preko pomola v morje. Sreča je bila, da je nespretni postiljon zadržal konje, ker drugače bi se bili v voz upreženi v morju zadušili. S pomočjo ondotnih težakov so precej voz izvlekli, ali poštne pošiljatve so bile vse zmožene in pokvarjene. Poštna uprava je preskrbela, da so se pošiljatve odpravile, kolikor jih je bilo še mogoče, druge pa so precej prodali ali izročili odpošiljateljem nazaj.

— Naslednik Václava Brožíka. Iz Brna poročajo, da pride na Brožíkovo mesto na praško akademijo umetnosti Schwaiger, profesor na brnski tehniki, na Schwaigerjevo mesto pa pride v Brno moravski slikar Uprka.

— Vojaka se je delal. Neki 19letni fant iz Olomuca se je oblekel v uniformo znanca, korporala od 18. polka, ko onega ni bilo doma in je jako bahato korakal po mestu. Obiskal je pri tej priliki tudi bližnje vasi Kocourov, Přaslavice in dr., in povsod je sprejemal od vojakov in civilistov čast, kakoršna se sploh spodobi za gospoda „kaprola“. Slednjič se je ustavil celo pri fotografu D. v Olomucu, da se pusti „ovekovečiti“. Toda komaj je odšel iz fotografove delavnice, srečal je dva orožnika, katerima je bil zelo sumljiv njegov mladi obraz. Ta dva sta ga ustavila — in gosp. „kaprol“ je priznal, kakšno šalo si je izmislil. V torek minulega tedna je zato dobil 3 dni zapora.

— Demonstracija proti madjarski zastavi. V nedeljo dne 18. t. m. na cesarjev rojstni dan je v Sinj priplul parnik ogrsko-hrvatskega društva „Velebit“, okrašen po predpisih z zastavami, na sprednjem jarbolu je imel na vrhu madjarsko zastavo, ker je namreč društvo nasproti madjarski vladi obvezano, da bode kot po vladi subvencionirano društvo vsako leto 4krat na parnikih razvilo tudi madjarsko zastavo, in v avgustu zapadeta dva taka dneva, namreč rojstni dan kralja 18. avgusta in na dan patrona sv. Štefana dne 20. avgusta. Ko je sinjsko rodoljubno ljudstvo opazilo madjarsko zastavo začelo je demonstrirati in glasno zahtevati, da se zastava dol vzame. Ali luško poveljništvo je kapitenu parnika svetovalo, da ne sme zastave sneti. Vender pa je prišla sinjska burja, katera je kapiten prisilila, da je zastavo snel, ker drugače bi bila šla na kose. Ljudstvo se je nato pomirilo. — Na dan sv. Štefana je prišel isti parobrod v sinjsko luko z madjarsko zastavo na prvem jarbolu, ali ljudstvo je še bolj ogorčeno začelo demonstrirati proti zastavi in posebno proti poslancu Ladislavu Krajczu, kateri se je z istim parnikom pripeljal, ker ni znal o pravem času v Budimpešti protestirati proti takemu nasilju vlade do ogrsko-hrvatskega parobrodnega društva, katero je bilo prisiljeno, privoliti v to, da si ohrani vladino subvencijo. Ljudstvo je demonstriralo tudi proti ogrsko-hrvatskemu parobrodnemu društvu, kateremu je delavnico ometalo s kamenjen in gnjilimi jajci. — Madjarski šovinizem in brezobzirnost dan na dan razburjata naše ljudstvo, katero se vsled ogorčenosti spozabi ter napravi nasilja, za katera potem trpi sodnijska in drugačna preganjanja.

— **Ženo zastavil.** Iz Feričane v Slavoniji javljajo, da je prišel nedavno kmet Josip Platz iz Sarvaša pri Oseku s svojo mlado ženo, s katero se je poročil šele par dni prej, v gostilno k Žigi Böhmu, kjer je naročil sebi in svojim prijateljem imenitno kosilo. Ko pa je bilo treba plačati za obed 50 kron, se je pokazalo, da Platz nima denarja. Pustiti je hotel gostilničarju tako dolgo svoj kovčeg, da prinese denar. Toda Böhm je pregledal kovčeg ter je videl, da so v njem stvari brez večje vrednosti; zato ga ni hotel sprejeti. Zahteval je, naj mu pusti dolžnik ženo tako dolgo, da poravnava račun. Platz je bil s tem zadovoljen: žena je ostala pri gostilničarju. Platz pa je prinesel čez dva dni denar, toda ukradel ga je vozniku Ivi Roskoviću, katerega je prej napojil. Sedaj išče orožništvo tata in njegovo ženo, katera sta urno izginila iz gostilne.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 24. avgusta t. l.: 57, 52, 70, 53, 6.

V Trstu dne 24. avgusta t. l.: 37, 72, 47, 6, 64.

V Pragi dne 28. avgusta t. l.: 67, 66, 14, 36, 43.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 30. avgusta 1901. Pšenica K 8.— h, rž K 6.70 h, ječmen K 6.50 h, oves K 7.— h, ajda K 6.— h, proso K 7.— h, turšica K 6.50 h, leča K 9.— h, fižol K 10.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Izveden opravnik

ki sanostojno lahko vodi mlekarstvo, sirarstvo, pripravljanje surovega masla itd.

dobi takoj stalno službo.

Prošnje s spričevali in zahtevo plače naj se pošljejo do 28. septembra

I. srbski mlekarski zadrugi v Kovačovju (Kovačevac)
pošta Nova Gradiška (Slavonija).

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (4—10)

Preobleke. Najnižje cene. Največji izbor.

L. Mikusch, tovarna dežnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.

izdelovanje Skrbno Popravila.

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za uro pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane skoraj **zastonj** prodajati. (11—15)

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

gld. 2.10

nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebrnjeno francosko verižico in tokom.

gld. 4.20

prava srebrna remont ura s posrebrnjeno amor. žepno verižico in tokom.

gld. 4.70

prava srebrna remont. ura za dame s posrebrnjeno angleško verižico in tokom.

gld. 11.—

prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

Za vsako uro se jamči 3 leta.

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

E. Holzer

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.

Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.

Krakov, Stradon 18.

Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.

Agentje se sprejmejo.